

A vidéki városok közül Szegeden legnagyobb a népsűrűség

A szegedi járásban a legfejlettebb a közigazgatási hálózat
Az új népszámlálás adataiból

Az 1960. január 1-i népszámlálás adatainak feldolgozása befejezéshez közeledik. Már megjelent a területre és népességre, a népességfejlődésre, valamint a lakóházak és lakások számára vonatkozó országos adatokat tartalmazó első kötete a több mint tíz kötetre tervezett statisztikai gyűjteménynek. A kötetben foglalt adatok előzetes adatok csupán.

Ebből a kötetből érdemel említést néhány Szegedre vonatkozó statisztikai számadat, amely összehasonlítva korábbi népszámlálások hasonló számaival, érdekes és kifejező képet nyújt a város fejlődéséről az utóbbi tíz esztendő folyamán.

Az 1960. január 1-én főlvevett adatok szerint

Szeged város népsűrűsége 885,6 fő négyzetkilométerenként.

1949-ben még csak 774 fő volt. Szembetűnő a népsűrűségnek ez a nagyarányú megnövekedése már csak azért is, mert a négy megyei jogú vidéki város közül jelenleg kiemelkedően legnagyobb a népsűrűség Szegeden. Debrecenben például csak 290,5 fő.

A népsűrűség nagyarányú

megnövekedése Szeged fejlődésének eredménye. Érdekesen vall egy másik adat is erről a fejlődésről. Az ország nagyobb vidéki városai közül

Szeged a kiemelkedően legkisebb a külterületi népesség aránya: mindössze 1,3 százalék.

Debrecenben ennek több mint tízszerese a külterületi népesség aránya. Arról a nagyarányú fejlődésről vall ez a szám, amely az elmúlt tíz év alatt közigazgatási téren is végbement a szegedi járásban, s amely eredményeképp

az ország járásai közül talán a szegedi rendelkezik legfejlettebb közigazgatási hálózattal. Még inkább figyelemre érdemesek a népességfejlődésre vonatkozó adatok. Szeged lakossága 1949. január 1-től 1960. január 1-ig 86 640-ről 99 061 főre szaporodott, ami 14,3 százalékos tényleges szaporodást jelent. A 12 ezer 421 fős népességszaporodásnak természetesén csak mintegy harmada a természetes szaporodás.

Több mint 8 ezer főre tehető a »bevándoroltak« száma ebben az időszakban.

A természetes szaporodás egyébként más városokhoz viszonyítva meglepően kicsi Szegeden. Mindössze 4,6 százalék! Az ország valamennyi városában nagyobb ennél a természetes szaporodás százalékaránya. Még Budapest is több: 5,3 százalék. Más városokban pedig ennek a többszöröse. Sőt, például Szabolcs-Szatmár megyében 1949-től 1960-ig 18,8 százalékos volt a természetes szaporodás aránya.

Ez a tény már csak azért is meglepő, mert a statisztika adatai szerint **több a nőlakosa Szegednek, mint férfié.**

Az I. kerületben például minden 1000 férfira 1207 nő számítható. Csak a III. kerületben kevesebb a nők száma a férfiakénál. A városnak összesen 52 ezer 395 nő és 46 ezer 666 férfilakosa van.

A négy megyei jogú város közül Szegeden leg több a nő.

A statisztika szerint Szegeden 14 378 lakott ház van. Ebből 14 043 a rendes lakóház. A lakások száma 29 192, a lakoszobáké pedig 45 120.

KÖRÜLTEKINTŐEN TERVEZZÜNK

Hozzászólás az algyői öntözőrendszer kiépítéséhez

A »Dél-Magyarország« október 2-i számában »Az algyői vízrendszer teljes kiépítése 14 ezer holdon teszi lehetővé az öntözést és haltenyésztést« címmel cikk jelent meg, amelyben a cikkíró az algyői vízrendszer kibővítésében rejlő lehetőségeket ismerteti. A szerző a cikk végén felhívja az olvasókat, hogy áttanulmányozva a közölt vázlatrajzot, csatlakozzanak az előkészítő munkához és észrevételeikkel, javaslataikkal segítsék az elgondolásokat, hogy azokat a tervezési munkák folyamán az illetékesek figyelembe vehessék. Mint talajtan és talajjavítási kutatónak, szabad legyen e téren a tervhez hozzászólásomat, illetve javaslatomat megfogalmazni.

AZ ALGYŐI öntözőrendszer átépítése és kibővítésében a rendszerbe eső szocialista mezőgazdasági üzemek számára nagy lehetőségek rejlenek természetük növekedésére, amelyeket feltételül ki is kell használni. Az öntözőrendszer megtervezését és agronómiai tervét azonban úgy kell elkészíteni, hogy abból a gyakorlatban semminemű károsodás ne származzon.

A Fehértől, illetve a Gyevfertől Szeged felé eső terület — beleértve a Kiserleti Gazdaság, valamint a Felszabadulás Tsz gazdaságának területét — tekintélyes része sekély termőréteggű mezősgéi talaj, vagyis a talajszelvény mélyebb, átlag 50–70 centiméter mélységű rétegben a növényfejlődésre káros szódás rétegeket találunk. Az altalajszikesség keletkezése múltbani, a lecsapolások előtti időre vezethető vissza, amikor ezek a tavak a Duna–Tisza közén északnyugati irányban, a Szeged irányában folyó vadvizek gyűjtőmedencéje voltak és vízállásuk időnként igen magasra szökött. Ez szódás vadvizek megemelték a környező mezősgéi talajok talajvizét és annak altalaját elszikesítették. Eppen ezért a jövőben az öntözőrendszer kiépítésénél ügyelnünk kell arra, hogy e természetes állapot újabb elő ne álljon.

E TERÜLETEKEN csak oly öntözési módokat szabad alkalmazni, amelyeknek víznormája nem nagy, amely a

talajvíz szintjét nem emeli. Ezért javaslom, hogy a tervezés alatt álló öntözőrendszerben lehetőség szerint kerüljünk a nagy víznormájú öntözési módokat (tógazdaságot, rizstelepet) a jó területeken, s helyette permetező öntözést és rizsnélküli öntözéses forgót alkalmazunk. A volt természetes szikes tavak talaja annyira vízátnemeresztő, hogy ez tekintélyesen nem emeli a környező területek talajvizét. Rizstermesztés esetén egyidőben legfeljebb a terület csekély részén természetünk rizst, amely még észrevehető talajvízemelkedést nem okoz.

A FELSZABADULÁS Tsz egyes területein vizsgálataim szerint a hiányos belvízrendezés folytán jelenleg is mutatkozik elszikesedés. Így pl. a központi major mellett levő csatorna nem kielégítő vízelvezetése folytán a szomszédos területen az erősen szikes talajvíz 1959 tavaszán

annyira felemelkedett, hogy a talajvíz 50 cm mélyen volt, amely talajvízszint már a felsőbb rétegek elszikesedését is megindította. E területeket ez év tavaszán csak későn tudták bevetni.

Akkor, mikor kormányzatunk hatalmas összegeket áldoz szikesek megjavítására, nem szabad lehetőséget adni az alulról történő elszikesedésnek, a sekély termőréteggű talajok továbbfejlődésének, amelyek megjavítását a kutatás még megoldani nem tudta. Tehát a fenti öntözőrendszer tervezését úgy kell elvégezni, hogy e területeken a talajvíz emelkedését eredményező öntözési módokat, illetve kultúrákat ne, avagy csak kis mértékben alkalmazzuk. Továbbá a lecsapolást úgy kell megoldani, hogy a talajszint emelkedésének elhárítása szempontjából is a legelőkeltebb legyen.

Prettenhoffer Imre a mezőgazdasági tudományok doktora

Az oktatási irányelveknek megfelelően:

Felső mezőgazdasági iskolát szerveznek Hódmezővásárhelyen

A hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Technikum mellett 1960. november 1-én felső mezőgazdasági iskolát létesítenek általános tagozattal. Az iskola két éves, érettségire, vagy képesítő vizsgára épül az oktatási irányelveknek megfelelően. Célja a szocialista mezőgazdaság számára tudományosan megalapozott mezőgazdasági szakemberek képzése. Az iskola Hódmezővásárhelyen, Sztálin út 15. szám alatt, a Mezőgazdasági Technikum épületében kezdődik.

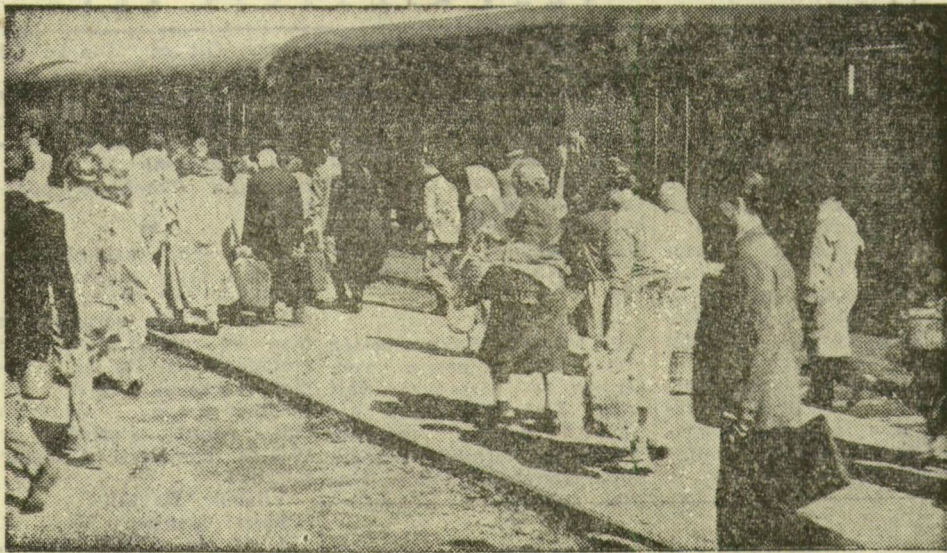
A jelentkezés feltételei: Jelentkezhetnek mindazok az érettségizett, vagy képesítőt szerzett férfiak vagy nők, akik a mezőgazdasági pályát választják élethivatásul és a mezőgazdaságban, illetve annak intézményeiben kívánnak elhelyezkedni. Korhatár 18–40 évig. Az iskola tandíjmentes. Azok szállásáról és étkeztetéséről, akik kollégiumban kívánnak lak-

ni, a szokásos módon gondoskodnak az előírt térítési feltételek mellett. A kollégiumi bentlakás nem kötelező, tehát a helybeliek és a Hódmezővásárhelyhez közel lakók bejárók lehetnek.

A felső mezőgazdasági iskola elvégzése — a mezőgazdaságban történő elhelyezkedésen túl — előnyt jelent az egyetemen való továbbtanulásnál — amennyiben az irányelveknek megfelelően a kétévi végzettséget be kell számítani. Az iskolára való jelentkezés határideje november 1. A felvételhez szükséges iratok: érettségi vagy képesítő oklevél, vagy annak hiteles másolata; anyakönyvi kivonat; önéletrajz; tanácsai vagy munkahelyi javaslat.

A felsorolt iratokat postán, vagy személyesen kell az iskola igazgatóságához eljuttatni. Az iskola igazgatósága a jelentkezéseket sürgősen várja.

A NAGYÁLLOMÁSON

Szeged következik — szól be a kalauz még egyszer, a biztonság kedvéért, amikor a vonat már a rendező előtt, a váltókon csatog. Az utasok jórésze kabátban, kofferrel, batyuval a kézben szorong a folyosókon és néhány pillanat múlva már hompölyög az áradat a kijárat felé.

Pillanatokat alatt megtelnek a téren várakozó villamosok. Egy-két csengetés és mennek a sárga kocsik a város belseje felé.

De meg már Ujszegedre a vonatpótló gépkocsi is, amire hangszórókon hívják fel a továbbutazók figyelmét, ahogy az érkező vonat begördül. — Azt hiszem idejében átérünk — mondja a jegykezelő a vezetőnek, mielőtt megadná a jelt az indulásra.

Azok, akik először látogatnak Szegedre, rendszerint nem sietnek olyan nagyon. Először megkeresik útjuk végcélját a város térképén, a nagy táblán, amelyet az idegenforgalmi hivatal állított fel vendégeink kényelmére és örömére.

(Dr. Somogyi Károlyné felv.)

Alig ült el a vonat érkezéséhez annyira hozzátartozó zaj, sürgős-forgás, újra mozgólódás támad a várótermekben és odaikun a sínek mellett. Néhány perc, és felhangzik a »beszállás!«, felemelkedik a forgalmi tiszt »palacsintasütője«, felsistereg a gőz a mozdony alatt. Erkezés és indulás... Napról napra, évről évre. Ez a szegedi nagyállomás kavargó, színes élete.